

Den store opsamling

aug 1, 2020 | [Carlsens Klumme](#)

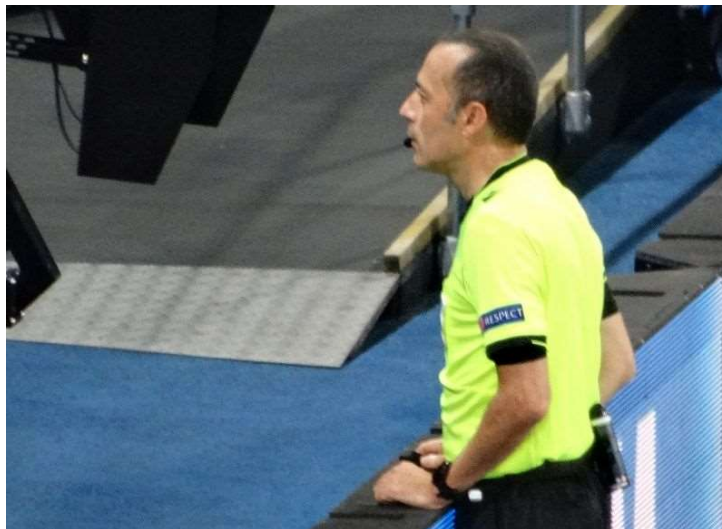

Jan Carlsen

DBU Diplominstruktør og medlem af DBUs lovgruppe samt klummeskribent

Så kom vi næsten i land med diverse turneringer og det er tid til en for mange ret utraditionel og kort sommerferie, for Europa starter jo lige om lidt. Herhjemme er kampen om den sidste plads i de europæiske turneringer mellem AGF og OB afviklet, når disse linjer læses (men ikke, da de skrives), og vi har igen haft de traditionelle diskussioner, om det er rimeligt, at nr. 7 i den danske turnering kan kvalificere sig på bekostning af et hold, der er landet højere oppe i tabellen. Objektivt set nej, og Danmark er mig bekendt det eneste land, der praktiserer sådan en løsning, men selvfølgelig skal der være et eller andet at spille om for de hold, som er i nedrykningsspillet, men ikke kan rykke ned. I år bliver det så bare ekstra grotesk, fordi pokalvinderen ikke er i top 3 (i så fald ville det have været nr. 4, der skulle ud i en kamp mod nr. 7). Jeg mindes ikke, at vi før har haft en situation, hvor bronzevinderen ikke var sikker på europæisk fodbold. Men på den anden side er intet jo normalt i år...

En venlig læser har korrigeret mig på den straffesparkssituation, som jeg omtalte i sidste

uge (Ramos og Benzemas show-straffesparksudførelse mod Villareal). Retfærdigvis skal det siges, at Benzema ikke brændte sit forsøg, men faktisk sendte bolden i mål, så omsparket var ikke 'en ny chance' til Real Madrid, men en scoring, der blev trukket tilbage og konverteret til et nyt straffespark. Sådan går det, når man nøjes med at dobbeltchecke og ikke lige checker én gang mere. Beklager forvirringen – men det gode er, at det ikke flytter på pointen. For straffesparket er i princippet udført i det øjeblik, hvor Ramos triller bolden fremefter til Benzema. Og det er i det øjeblik, man skal se på eventuelle overtrædelser. Her er der en god portion spillere fra begge hold for tidligt inde i feltet. To fra Real og tre fra Villareal, så vidt jeg kunne se, og med Benzema forrest af alle. Nu er det ikke sådan, at man på en brevvægt afgør det videre forløb ud fra antallet – ofte er det jo som ved tyvstarter i svømning, at den første person trækker de næste med sig – men er der folk fra begge hold i feltet, og det ikke bare var bagatelagtigt, skal der uanset udfaldet dømmes omspark. Og bagatelagtigt kan man næppe kalde det, eftersom Benzema efterfølgende scorede qua sit forspring. Det havde været helt muntert, hvis Benzema nu havde været den eneste synder, for så var resultatet blevet et indirekte frispark til

Villareal fra kanten af feltet, fordi han var for tidligt inde, da Ramos' såkaldte straffespark blev eksekveret.

En anden læser – faktisk en god tidligere kollega fra det civile liv – har udfordret mig på den situation i Premier League for nogle uger siden, hvor Sheffield United i en kamp mod Aston Villa ikke fik anerkendt et mål, selv om bolden tydeligt havde passeret mållinjen. Mållinjeteknologien svigtede simpelthen, fordi målmand, forsvarer og målstang i fællesskab fik blokeret for alle de syv kameraer, som skal afgøre, om bolden har krydset mållinjen. Men der var jo VAR på kampen, så hvorfor går VAR ikke ind og overruler afgørelsen, når det er synligt for alle med det blotte øje, at den bold er godt og grundigt inde? Et rigtig godt spørgsmål. Der er ikke noget i VAR-protokollen, som forhindrer VAR i at gøre det, og det er der heller ikke i fodboldloven. Så mit bedste bud er, at det er en lokal engelsk afgørelse af prioriteringen mellem mållinjeteknologi og VAR. Premier League har i forvejen haft en del specialiteter omkring anvendelsen af VAR, så hvorfor ikke også denne. Men sådan en hændelse gavner i hvert ikke imaget for hverken leverandøren af mållinjeteknologien (selv om dette er sort uheld) eller VAR-dommeren, selv om sidstnævnte kan være ganske uskyldig ud fra de retningslinjer, som han har.

Tirsdag erfarede jeg så, at Bournemouth overvejede at lægge sag an mod leverandøren for dette svigt, eftersom Aston Villa som følge af det ikke anerkendte mål fik et point, de ikke var berettigede til, og lige akkurat det point var årsagen til, at Bournemouth og ikke Villa rykkede ned. Nu skal man være varsom med at spå, især om jura og især i England, men jeg ville ikke sætte mine sparepenge på, at de får noget ud af det. For at starte i det helt banale er Bournemouth jo principielt ikke part i den konkrete sag – skulle nogen have nedlagt protest eller truet med sagsanlæg, burde det vel være Sheffield. Dernæst har der

jo været 114 points at spille om, og hvem siger, at det lige akkurat var dette point, der var afgørende, og at der ikke har været andre tvivlsomme situationer i løbet af sæsonen, der har kunnet puffe et point i den ene eller anden retning. For det tredje aner ingen jo, hvordan kampen havde formet sig derefter, hvis Sheffield var kommet foran. Og endelig er jeg så godt som sikker på, at der i kontrakten med leverandøren må være en musefældeklause, der tager forbehold for force majeure, tekniske problemer, strømafbrydelser og alt muligt andet godt. Hvis vi drager en parallel til VAR-teknologien, fremgår det direkte, at en kamp ikke bliver ugyldig, hvis VAR helt eller delvis skulle blive sat ud af kraft på grund af teknik, en sur fan kommer med en boltsaks og klipper kablerne e.l. Så mon ikke fornuften kommer til at råde og Bournemouth undlader at spille advokatsalærer på det. I modsat fald er det bare at sætte sig til rette i stolen med popcornene, for det bliver interessant.

VAR stjal i det hele taget lidt opmærksomhed – både når det var der, og det ikke var der. I playoff-kampen til Premier League mellem Swansea og Brentford blev Brentfords Rico Henry udvist for en tackling midt i 2. halvleg (og så vandt Swansea 1-0). Det rejste for det første spørgsmålet, hvorfor der ikke er VAR på disse kampe, som potentielt gælder adgangen til en milliard kroner. Det kan jeg godt forstå, at man ikke kan forstå. Dernæst var man godt og grundigt utilfredse med udvisningen – en kommentator mente endda, at der dårligt var frispark. Som jeg ser situationen, er det ikke noget udpræget justitsmord, men en borderline-situation i den orange afdeling. Skal kortet være gult eller rødt? Henry kommer flyvende med begge ben og knopperne forrest, der er stor fart på, og det kan godt være, at viljen til at spille bolden var til stede (det må man da håbe – men muligheden var det i hvert fald ikke). Henry har i hvert fald ikke kontrol over, hvad han foretager sig, og det er ikke hans skyld, at det ikke ender gruelig galt. Alt dette peger

mod rødt. Det eneste, som man ikke kan afgøre på de vinkler, som jeg har set, er hvor meget kontakt der egentlig er, og hvor højt kontakten sidder. Hvis vi nu leger, at der havde været VAR på, er det mit bud, at VAR-dommeren (i hvert fald i andre lande – muligvis ikke i England) ville have kaldt dommeren ud til et on field-review ved skærmen, for at han lige kunne få nogle flere vinkler med end den ene, som han har inde på banen. Og så ville det være dommerens afgørelse, om han ville fastholde det røde kort eller gå ned på gult. Nu bliver det en akademisk diskussion, fordi forbundet har valgt at annullere karantænen – og det er måske meget fornuftigt, al den stund kortet ikke er soleklart rødt, vi spiller immervæk om mange penge her, og det er ikke den slags diskussioner, som man gider have bagefter.

I Italien var der til gengæld VAR på kampen mellem Napoli og Sassuolo. Her fik Sassuolo fire mål annulleret, og i hvert fald de tre efter intervention fra VAR. I alle tilfælde for offside. Jeg har siddet og hygget mig med nogle still-billeder fra offside-situationerne, og mens de to af dem er klokkeklare, er der

også to, som er mildest talt marginale. Jeg er endda tæt på at sige, at den ene af dem er forkert. Under alle omstændigheder synes det, som om man i Italien ved den lejlighed overtog Premier Leagues armhule- eller storetå-offsider. Til almindelig beroligelse: det kommer vi ikke til at opleve herhjemme. Det handler stadig om klare og tydelige dommerfejl. Så kan det godt være, at f.eks. ti centimeter er klart og tydeligt, hvis der er frit udsyn, ingen spillere imellem osv., men skal der vurderes over hele banens bredde med spillere, der helt eller delvis dækker for hinanden, er det måske ikke klart og tydeligt.

Vi vil gerne have tingene til at fremstå logiske og transparente efter princippet 'What does football expect?', og man skal ikke glemme, at selv den bedste offsidelinje-teknologi har en eller anden minimal indbygget usikkerhed. Linjerne kalibreres før hver kamp ud fra en nøjagtig opmåling af stadion, og selv banens hældningsgrad (så vandet kan løbe af) kan spille en rolle for den software, som leverer linjerne. Meget mere om VAR i Danmark her inden for overskuelig tid – sikkert sidst i august.